

INTERVENCIÓ DEL PRIMER SECRETARI DEL PSC I PRESIDENT DE LA GENERALITAT, JOSÉ MONTILLA, A BALAGUER, 4 DE JULIOL DE 2010

Molt bon dia a tot i totes,

Amigues i amics, aquesta ha estat una setmana important pel nostre país. El Tribunal Constitucional va dictar sentència sobre l'Estatut d'Autonomia el passat dilluns.

Aquell mateix dia, com a president de Catalunya, vaig fer una declaració institucional en la que vaig expressar la meva indignació davant aquesta decisió.

Com ja hem dit de forma reiterada, el Tribunal Constitucional està desacreditat i moralment deslegitimant per dictar aquesta sentència. El Tribunal Constitucional ha comès una gran irresponsabilitat i no ha fet honor a la seva alta missió.

Però que ningú s'equivoqui, l'Estatut que vàrem votar segueix vigent i ha estat declarat constitucional molt majoritàriament.

Hi ha una cosa evident, la Sentència no ha donat la raó al Partido Popular. El Partido Popular no podrà amagar el seu fracàs polític. No han pogut liquidar l'Estatut. El PP no ha assolit el seu objectiu polític.

Acatar no vol dir compartir. I no comparteixo el contingut d'aquesta sentència, en allò que qüestiona l'Estatut. Acatar no vol dir renunciar. I no renunciem a res del que s'ha pactat, signat i votat.

La Sentència no liquida l'Estatut, ni el pacte polític que el va fer possible.

Caldrà refer el pacte polític, però no el liquida i reforçar el pacte constitucional.

Encara hi ha objectius pendents. Després de la sentència, s'han de dir dues coses, que ni els objectius estan aconseguits, ni objectius radicals que a nosaltres no ens hi trobaran en això. Volem un Estatut al complet i el que Catalunya necessita és gent que ho defensi, no que es desentengui o abandoni, que defensi l'autogovern. El procés de consolidació de l'Estat de les Autonomies, en el nostre cas concret, la consolidació i la millora de l'autogovern, aquest procés no acaba amb la sentència, acabarà, si de cas, quan Catalunya recuperi tots i cadascun dels preceptes que recull l'Estatut.

Aquest Tribunal no pot substituir, no és el seu paper, a la política democràtica, ni a la voluntat del poble de Catalunya. I per això defensarem l'Estatut, tot l'Estatut i res més que l'Estatut.

El PSC el defensarà aquí i a tot arreu allà on estem representats i amb responsabilitats.

També hi ha a qui li fa nosa l'Estatut... Als socialistes catalans, no, de cap de les maneres. Dic que hi ha fins i tot qui li fa nosa aquí a casa nostra.

I per això ens caldrà complicitats i pactes. Per refer aquest pacte polític que va donar lloc a l'Estatut, al seu contingut.

Per això ens caldrà fer pedagogia. Hi ha alguns que diuen, no, no cal fer pedagogia, es perdre el temps, si s'enfaden fora... Nosaltres sí, nosaltres tenim l'obligació de fer pedagogia, cosa que no és fàcil. La Carme ho sap perfectament. Això se sap quan es viu fora de Catalunya, quan es fa política fora, a nivell estatal. Ho sabeu alguns dels companys i companyes que esteu al Congrés o al Senat. No és fàcil fer pedagogia perquè hi ha molta antipedagogia. A fora, però també a dins de Catalunya. Haurem de fer, Carme, continuant fent pedagogia per a que tothom entengui els nostres arguments.

Perquè una persona com tu, Carme, que t'estimes el país i les seves institucions, com poca gent sap, com poca gent sap també el que has fet per defensar l'autogovern, l'Estatut d'Autonomia. Perquè és molt fàcil fer-ho des de l'oposició. Des de l'oposició aquí al Govern de Catalunya és molt fàcil omplir-se de paraules, segons quines paraules; amb determinades responsabilitats de Govern, no és tan fàcil. Per això és molt important explicar el que hem aconseguit, i treballar pel que queda per fer.

Nosaltres no busquem la comoditat política ni la satisfacció personal... busquem el sentiment de complir un deure i un compromís polític amb els ciutadans de Catalunya. Absolutament tots nosaltres. I això és el que farem.

Com una nació que som, no renunciarem a la satisfacció plena de les aspiracions d'autogovern contingudes en l'Estatut que el poble va votar. I en aquest sentit continuarem treballant.

El poble de Catalunya, amb les seves institucions al capdavant han de poder expressar, serenament, la voluntat de no renunciar a cap de les seves aspiracions i exigir el respecte a la nostra dignitat com a país.

Sabeu que he proposat que els grups polítics que volen defensar l'Estatut votat pel poble intentin acordar una resposta conjunta a la Sentència. I per tal de treballar en aquesta direcció, he demanat a un grup d'experts juristes una anàlisi d'urgència del contingut de la Sentència i que avaluïn els seus efectes sobre el nostre autogovern.

Aquesta setmana he mantingut reunions amb els diferents presidents dels grups parlamentaris, per valorar la Sentència i les seves conseqüències jurídiques i polítiques.

També he traslladat al President d'Espanya la nostra decepció per un procés i una sentència que mai no s'hauria d'haver produït. Tenim un problema que només la voluntat política i la determinació conjunta de les institucions polítiques catalanes i espanyoles podrem superar.

Sabeu també que he demanat al ciutadans i ciutadanes que puguin respondre massivament a la proposta de manifestació que forces polítiques i socials han d'organitzar per poder expressar cívica i democràticament la nostra voluntat d'autoafirmació i d'autogovern. Vull que les institucions encapçalin aquesta resposta amb la societat civil i la senyera al capdavant.

No m'imagino cap pancarta que pugui acollir més sentiments d'unitat i de manera més transversal que la bandera del nostre país.

Estic segur que totes les forces polítiques i cíviques volen una gran manifestació. Jo també.

No tinc cap més compromís que el meu país i la meva responsabilitat com a President de Catalunya.

Vull una manifestació en la que ningú quedi exclòs: des dels que no van votar l'Estatut –molta gent no va votar l'Estatut, com recordareu - però que defensen l'autogovern; passant pels que el van votar negativament, però que han estat compromesos amb el seu desenvolupament, fins i tot evidentment, aquells i aquelles –majoria- que el varen votar afirmativament.

Aquesta manifestació ha de ser d'unitat catalanista, de rebuig a la Sentència i d'autoafirmació nacional i cívica.

Cadascú pot tenir les seves banderes, lemes i pancartes... i tots a la vegada una que és la bandera del país.

I la representació del poder polític de Catalunya, que són les seves institucions, les que preveu i regula l'Estatut d'Autonomia de Catalunya

Amics i amigues

Com a president, defensaré íntegrament el contingut del nostre Estatut. I per aconseguir-ho, hem d'actuar amb la màxima determinació i serenor.

Tothom ha de ser conscient del riscos que comportaria que el poble de Catalunya i la seva voluntat no sigui escoltada. Això només afavorirà les posicions més radicals, les dels que somien amb una Espanya uniforme, i les dels que la volen abandonar. Com sabeu aquest no és el nostre projecte, i per tant, haurem de fer tot el que estigui al nostre abast per evitar-ho.

Aquest és l'Estatut de tots, dels que el vàrem recolzar, dels que van votar en contra d'ell, i dels que ni tan sols van votar en el referèndum. I en defensa del conjunt de la societat catalana, a la que em dec com a president, el defensaré fins al final, íntegre, demanat que es respecti el que van votar les Corts Generals i el poble de Catalunya.

La qüestió ara és que el poble de Catalunya té la paraula. A les properes eleccions al Parlament de Catalunya serà el moment en que els ciutadanes i ciutadans de Catalunya podran decidir en quina direcció cal continuar.

Els ciutadans i ciutadanes de Catalunya hauran d'elegir un nou Parlament i d'aquest haurà de sortir un nou President.

L'elecció és senzilla:

- tenir un president catalanista i federalista o bé tenir un president nacionalista i sobiranista que tingui com a objectiu últim la independència
- tenir un Govern de centreesquerra o un Govern de centredreta

El PSC no vol ni falses dreceres, ni sorpreses, ni invents, ni passes enrere.

Jo no m'amago de res: Ni del que sóc, ni del que penso, ni del que faig.

Aquesta és la diferència. Jo sóc fiable, fins i tot, previsible: Dic el que penso, faig el que dic, i penso el que faig. No tothom ho fa.

Jo ofereixo als catalans i catalanes un compromís clar i transparent, sense amagar-me, sense ambigüitats, sense por, sense vergonya, sense mitges veritats, ni mitges mentides... Els ciutadans volen que parlem clar i català, sense paranys, sense jocs de mans.

Jo sóc el que sóc, penso el que penso, i vull que la gent, abans de votar ho sàpiga. No em vull amagar. Ho puc dir amb tot l'orgull...

Sóc català i catalanista, com la majoria dels nostres conciutadans. Sóc espanyol i federalista, com la majoria de catalans i catalanes. Sóc europeu i europeista, com la majoria dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Sóc progressista i de centreesquerra, com la majoria dels treballadors i treballadores, com la majoria de la gent del país. Sóc socialista, i vull una Catalunya amb més justícia social.

Lluitarem per la victòria perquè seguim creient en el catalanisme social. Un projecte que es basa en cinc principis:

- Catalanisme com a sentiment cívic i transversal i integrador.
- Federalisme com a mecanisme d'entesa entre tots els pobles d'Espanya i d'Europa.
- Justícia social com a principi inspirador de les polítiques públiques.
- Vocació majoritària.
- Esperit reformista.

Lluitarem per la victòria perquè seguim creient que el balanç de la feina feta pel Govern de la Generalitat aquests darrers anys és molt positiu:

- Desenvolupament de l'Estatut.
- Nou finançament.
- El més important esforç inversor de la història.
- Més mestres, més metges, més mossos, més escoles i més centres de salut que mai.
- Acords de país: acord estratègic, llei d'educació, pactes nacionals d'habitatge, immigració, recerca i infraestructures.

Lluitarem per la victòria perquè seguim creient que el nostre projecte és el que garanteix millor el progrés de Catalunya i la seva gent a través de cinc grans objectius:

- Lluitar contra la crisi, crear llocs de treball i impulsar un canvi de model econòmic.
- Mantenir el sistema de protecció social.
- Desplegar l'autogovern i impulsar l'Espanya plural i l'evolució federal de l'Estat.
- Preparar el futur: infraestructures, educació, recerca.
- Assegurar la unitat civil dels catalans.

Amigues i amics:

És hora de que cadascú clarifiqui les seves posicions i que els catalans puguin elegir.

Com a president sabeu que em dec al poble de Catalunya, i precisament per això tinc una llei que defensar, l'Estatut, i una bandera que em representa, la senyera.

Espero comptar amb vosaltres per poder defensar el nostre projecte i evitar així que triomfin aquells que, legítimament, però al meu entendre, de forma errònia, pensen que la concòrdia el diàleg i l'enteniment ja no són possibles. Moltes gràcies.